

Nr 110.

Av herr **Eriksson** i Stockholm, om tillerkännande av viss förmån åt ordinarie tjänstemän i statens tjänst, vilka avgått från tjänsten utan rätt att komma i åtnjutande av pension.

Genom lagen den 4 juni 1920 ang. rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk bestämdes i § 12, att för tjänsteman, som upphör att innehava ordinarie anställning i statens tjänst och icke är berättigad till pension enligt lagen, för beredande åt honom av pension jämlikt lagen av den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring skall från vederbörande verks pensionsfond till pensionsstyrelsen inbetalas kapitalvärdet utav de av honom erlagda pensionsavgifterna. Förstnämnda lag trädde i kraft den 1 juli 1920 och gällde därför icke sådana tjänstemän, som avgått ur statstjänst före sagda dag.

Sedermera har 1920 års lag ersatts av Kungl. Maj:ts reglemente av den 30 juni 1934 ang. tjänstepension för tjänstemän tillhörande den civila statsförvaltningen, enligt vilket reglemente (§ 22) en tjänsteman, tillhörande den civila statsförvaltningen, som avgår från sin statstjänst utan rätt att komma i åtnjutande av pension, är från och med avgången från sin tjänst försäkrad tillerkännande av *uppskjuten livränta* till det belopp för år räknat, som enligt försäkringsteknisk beräkning svarar mot den intjänta pensionen. Denna livränta skulle utgå i vissa fall vid 63 år, men eljest vid fyllda 65 år.

Tidigare gällande pensioneringsbestämmelser innehöllo icke några föreskrifter av motsvarande innebörd, vadan de tjänstemän, som, under den tid dessa bestämmelser voro gällande, avgingo från statstjänsten utan rätt att vid avgången komma i åtnjutande av pension från tjänsten, helt förlorade värdet av de pensionsavgifter, som blivit erlagda.

Genom ovannämnda lag av den 4 juni 1920 såväl som genom Kungl. Maj:ts nådiga reglemente angående tjänstepension av den 30 juni 1934 ha statsmakterna fastslagit, att medborgare, som efter viss tid avgår från sin anställning som ordinarie tjänsteman i statens tjänst utan att komma i åtnjutande av pension, icke skall behöva gå förlustig de pensionsavgifter, som han under sin anställning inbetalt till staten eller någon av dess pensionsfonder. Under sådana förhållanden borde det vara självfallet, att även de tjänstemän, som lämnade sin statstjänst före den 1 juli 1920, resp. före den 1 juli 1935 för civila verk i allmänhet, och som ännu leva, böra komma i åtnjutande av samma förmåner, som kommit de tjänstemän till del, vilka avgått efter nämnda datum.

Det torde icke kunna framföras bärande skäl, varför just dessa äldre f. d. tjänstemän, bland vilka många torde vara i stort behov av pensionsförstärk-

ning, helt enkelt skola utan vidare frånhändas denna förmån. Ett beslut om likställighet för dessa med dem, som senare avgått ur statstjänsten, torde icke vara av större ekonomisk betydelse för statsverket. Man bör ock uppmärksamma, att det här icke är fråga om några pensioner, som staten skall bekosta, utan det är endast fråga om tilläggspensioner, för vilka pensions-tagarna själva redan inbetalt de behövlige avgifterna. En utredning, som väl i första hand skulle avse att fastställa, huru stor personal och huru stora pensionsbelopp det kan bli fråga om, torde utan svårighet kunna utföras av kungl. pensionsstyrelsen. Naturligtvis bör pension endast tillkomma sådana personer, som icke i annan ordning erhållit statlig eller kommunal pension.

Under åberopande av vad som anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att ordinarie tjänstemän i statens tjänst, vilka avgått från tjänsten utan rätt att komma i åtnjutande av pension, må tillerkännas samma förmån som jämlikt stadgandena i dels § 12 av Lag angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk den 4 juni 1920, dels ock § 22 av Civila tjänstepensionsreglementet den 30 juni 1934 tillkommit tjänstemän, som senare under likartade förhållanden avgått ur statens tjänst.

Stockholm den 22 januari 1942.

Ernst Eriksson

i Stockholm.